

# ההקפה של החיילים

מר יצחק הרצוג



לשגריר ישראל באו"ם, פגשתי את הרבי בפעם הראשונה. היה זה כאשר הגענו למרכז חב"ד העולמי להשתתף בהקפות שמחת תורה.

באותה עת, אבי כבר התפרסם בעקבות תגובתו להחלטה הידועה לשמצה שהתקבלה בעצרת הכללית של האו"ם, לפיה ה"ציונות היא צורה של גזענות ואפליה גזעית".

אבי הביע את התנגדותה הנחרצת של ישראל להחלטה זו בכך שעמד על דוכן הנואמים בפני העצרת הכללית, והכריז, "עבורנו, העם היהודי, החלטה זו המבוססת על שנאה, שקר ויהירות, היא חסרת כל ערך מוסרי או משפטי. עבורנו, העם היהודי, אין זו אלא פיסת נייר, ואנו נתייחס אליה ככזו" - ולעיני כולם קרע את ההצעה לשניים.

הייתי בשעתו נער בגיל העשרה, אך כאשר ניתנה לי ההזדמנות להתלוות אל משלחת הדיפלומטים הישראליים ולחגוג את שמחת תורה במחיצת הרבי, החלטתי להצטרף.

בית הכנסת רחב הידיים שבו פגשנו את הרבי באותו ערב היה מלא ועמוס מפה לפה, אך אבי ואני זכינו לעמוד סמוך לרבי בקדמת בית הכנסת.

לפני שהחלו ההקפות, ניהל הרבי שיחה ממושכת עם אבי בסוגיות גאופוליטיות ויחסים בינלאומיים. הם שוחחו על מאבקיו של אבי להגנה על ישראל באו"ם, ועל גוש המדינות המצביעות אוטומטית נגד ישראל בכל נושא. הם גם שוחחו על המלחמה בטרור, ועל השאיפה לאחד את ירושלים ולהחיל את הריבונות הישראלית על חברון עיר האבות ועל מערת המכפלה - בה קבורים אברהם ושרה, יצחק ורבקה ויעקב ולאה.

מאוחר יותר נודע לי שהרבי דחק באבי להכריז בפני

«



נודע לי לראשונה על הרבי מליובאוויטש במהלך מלחמת ששת הימים, בשנת תשכ"ז (1967). הייתי אז בן שש, ואמי סיפרה לי בהתרגשות: "קיבלנו עוגה ויין מהרבי מליובאוויטש!"

אל הפריטים הללו צורף מכתב, שנמצא עדיין ברשותי, בו הרבי מברך ומשבח את אבי, האלוף חיים הרצוג, על פעולותיו בשעתו. אבי התפרסם מאוד, לפני המלחמה ובמהלכה, בתור הדובר והפרשן הלאומי. הוא היה נושא דברים ברדיו שלוש פעמים ביום, מסביר את המצב שעמו מתמודדת ישראל ומחזק את רוח העם.

כשהגיעו העוגה והמכתב מהרבי, שאלתי את אמי: "מיהו הרבי מליובאוויטש?", והיא הסבירה לי. בהמשך יצא לי לשמוע את שמו של הרבי לעתים קרובות, שכן היינו מקבלים ממנו מכתבי ברכה ואיחולים לקראת החגים.

בשנת תשל"ז (1977), כשנתיים לאחר שאבי התמנה

ומשמשים דוגמה אישית לאורח חיים המבוסס על עזרה לזולת, אמונה וביטחון בכל מה שהעם הזה מייצג. הרבי היה מנהיג שכוה, וזו הסיבה שזכה להערצת העם.

במהלך שנות חייו, היווה הרבי מקור של עוצמה עבור עם שחי תחת פחד ואיום תמידי, עם שזכר היטב את מאורעות השואה ושידע כי בכל רגע קיומה של ישראל עלול להיות מוטל בספק.

הרבי השפיע רבות על החיים הלאומיים של ישראל בכל המישורים - בקרב הציבור הישראלי והמנהיגות הישראלית. גם כיום, ממשיכה תנועת חב"ד להפיץ את חזונו, ולכן זוכה מצד הישראלים לאותה הערצה שלה זכה הרבי - משום שהיא משקפת את רוחו של הרבי.

יו"ר מפלגת העבודה לשעבר, ונשיאה ה-11 של מדינת ישראל בהווה, מר יצחק הרצוג הוא נכדו של הרב יצחק אייזיק הלוי הרצוג - רבה הראשי של אירלנד ושל ישראל, ובנו של האלוף במילואים מר חיים הרצוג - ששימש כשגריר ישראל באו"ם ונשיאה ה-6 של המדינה. הוא רואיין בלשכתו בכנסת בחודש אדר תש"ע (2010).

האו"ם שחברון שייכת לעם היהודי ללא עוררין - שהרי התנ"ך מעיד על כך שאברהם רכש אותה תמורת "ארבע מאות שקל כסף". אבי טען שהערבים יוכלו פשוט להציע להשיב את הסכום הזה, אך הרבי טען כנגד שאם כך יקרה, נוכל לדרוש מהם את הריבית שהצטברה מאז במשך אלפי שנה. "נוכח אפשרות זו, הם בוודאי יותרו על תביעתם", אמר הרבי.

בעקבות כך, אבי אכן הגיש לרשות האו"ם את הפרק בתורה המתאר את קניית מערת המכפלה בידי אברהם מאת בני חת. על צעדו זה זכה לשבחים מאת שורה של רבנים, ביניהם הרבי, שכתב לו מכתב ברכה מיוחד.

במהלך אחת ההפסקות בין ההקפות, נשא הרבי דרשה קצרה, שאותה אני זוכר בבירור. הוא דיבר על תפקידם החשוב של חיילי צבא הגנה לישראל המשמשים שליחים של הקב"ה להגן על עם ישראל, וכיבד בהשתתפות בהקפה הבאה את כל מי שהיה לו קשר לצבא הגנה לישראל.

רבים השתתפו באותה הקפה, ביניהם אבי ויתר הדיפלומטים הישראלים. בתור הצעיר שבחבורה, מסר לידי הגבאי את ספר התורה של הרבי, שהיה קטן יחסית לשאר ספרי התורה. אני זוכר שהוא היה מכוסה במעיל קטיפה לבן, ושהתרגשתי מאוד לשאת אותו. תוך כדי ההקפה כולם ניגשו אליי כדי לנשק את ספר התורה המיוחד.

לבקשת אבי, העניק לי הרבי ברכה. למעשה, הוא בירך אותי פעמיים במהלך אותו ערב. אבי לא היה אדם שהרבה להפגין רגשות, אך באותו יום הוא היה מאוד נרגש. אני מאמין שהיה לו חשוב ביותר שבנו - הנקרא על שם אביו המנוח - יקבל את ברכת הרבי.

הייתה זו חוויה יוצאת מגדר הרגיל, והזיכרונות מאותו חג שמחת תורה ממשיכים ללוות אותי כל חי.

לסיום, הייתי מבקש להסביר דבר מה, שרבים אינם מבינים בקשר למדינת ישראל.

לאזרחי ישראל קשר אמיץ למסורת ישראל. ייתכן שלחלקם יש תרעומת כלפי הממסד הדתי כשלעצמו, מאחר שממסד זה לא תמיד יודע כיצד להביא לידי ביטוי את היופי והנועם של היהדות, וכיצד להסביר את הקשר הייחודי שלה לארץ ישראל. למרות זאת, לאזרחי ישראל יש כבוד עצום למנהיגים דתיים הגונים, הדוגלים

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שלי מינסקי

ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה

הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

## השבוע לפני:

◀ תשכ"ה (1965) — היום הגיעה ל-770 המהדורה החדשה של ספר "לקוטי תורה", דרושי חסידות על סדר פרשות השבוע מאדמו"ר הזקן. הרבי היה מעורב בעצמו בכל שלבי ההכנה לדפוס וכן בגיוס המימון לצורך ההוצאה החדשה. בשבת הקודמת הזכיר הרבי את המהדורה החדשה שהדפסתה הסתיימה בערב שבת, ועורר על לימוד "הפרשה החסידית" - הדרושים השייכים לכל שבוע מתוך הלקוטי תורה. "אדבר עם 'שר האוצר' שלי", הוסיף הרבי בבת שחוק, כשכוונתו לרב חדקוב, "שימכרו את הספרים במחיר נמוך מעלות ההדפסה, כדי שיהיה בהישג יד לכל". גם בחודשים הבאים שב הרבי ועורר בנוגע להשלמת לימוד כל מאמרי הפרשה החסידית, וכן הקדיש שיחות רבות לביאור עניינים מתוך דרושי הלקוטי תורה של אותו שבוע.<sup>1</sup> ל' אדר א'

1 תורת מנחם מב, עמ' 309: ימונים

ההקדשות שלכם

מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים

ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל

כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו חובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER  
with the  
REBBE

בסיוע חברי

THE  
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד